

Sveriges lantbruksuniversitet
Fakulteten för Veterinärmedicin och husdjursvetenskap
Hippologenheten

Seminariekurs i hästens biologi, 5 hp

2018

Genuskodning i Ridsporten

Hanna Johansson

Strömsholm

HANDLEDARE:

Gabriella Thorell, Strömsholm

Seminariekurs i hästens biologi (HO0084) är en obligatorisk del i hippologutbildningen och syftar till att ge de studerande grundläggande träning i att självständigt och på ett vetenskapligt sätt kunna analysera och relatera olika värden, samt redogöra för uppgift skriftligt och muntligt. Föreliggande arbete är således ett studentarbete på A-nivå och dess innehåll, resultat och slutsatser bör bedömas mot denna bakgrund.

INNEHÅLL

Referat	2
INLEDNING	2
Problem	3
Syfte	3
Frågeställning	3
LITTERATURSTUDIE	3
Ridsportens genuskodning	3
Faktorer som påverkar den feminina kodningen	5
DISKUSSION	7
Slutsats	8
REFERENSER	8
Litteratur	8

REFERAT

Ridsporten har från början varit en idrott som riktade sig till män inom militärt och jordbruk. Efter andra världskriget så startade ridsportsorganisationen Ridfrämjandet upp som inriktade sig på föreningsfostran och omvårdnadsfostran. Barn och ungdomar fick lära sig omvårdnad runt hästar och detta lockade fler flickor än pojkar. Syftet med denna litteraturstudie är att synliggöra ridsportens genusomkodning samt framhäva vilka faktorer som bidrar till den feminina kodningen. Frågeställningarna är: när i tiden kom ridsportens genuskodning att förändras? Vilka faktorer har medfört att ridsporten anses som feminin?

I studier som har gjorts finns tydliga resultat på hur ridsporten på andra hälften av 1900 – talet gick från att vara mansdominerad till att bli feminin. Detta har med Ridfrämjandet att göra som var en ridsportorganisation som vart fostrande. En fostran som Ridfrämjandet utbildade elever i var omvårdnadsfostran som kom att ha en stor betydelse. Att omvårdnad och omsorg sedan tidigare har vart kopplat till att kvinnor som ska ta hand om hushåll och barn är ingen hemlighet. Nu kom det även att kopplas in i ridsporten och på mitten av 1900 – talet började allt fler kvinnor synas och männen började minska i antal inom ridsporten. Det var inte bara på ridskolor som detta fenomen syntes, det började även bli stora skillnader i böcker och tidskrifter där kvinnor fick större plats än männen.

Samhället ser på ridsporten som en hobby, ett sett för yngre flickor att växa i den kvinnliga rollen som de enligt normer ska ha i vuxenlivet. Ridsporten syns knappt på media eller i sportsidor vilket förminskar ridsporten som idrott och dess utövare. När det väl skrivs om ridsporten så skrivs det aldrig om dess slitsamma sida. Det som istället kommer i uttryck är en gullighet och ytlighet som lätt kan kopplas samman med kvinnlighet. Att pojkar som utövar ridning som idrott blir mobbade och får sin sexuella läggning ifrågasatt beror på att samhället målar upp ridsporten som en feminin fas i livet.

Slutsatsen av denna litteraturstudie är att ridsporten kom att ändra genuskodning på mitten av 1900 – talet. Det som är grunden till den feminina kodningen i ridsporten är att idrotten är kopplad till omvårdnad. Samhället och media är två bidragande faktorer till den feminina kodningen. Både media och samhälle anser att ridning inte är en idrott utan en fas för flickor till kommande vuxenliv. Detta bidrar till att pojkar som utövar ridsport ofta får sin heterosexuella läggning ifrågasatt.

Nyckelord: gender, normbrytning, sexualisering

INLEDNING

Ridsporten har från början varit en mansdominerad idrott där hästar främst användes inom militärt och jordbruk (Andersson 2010). År 1948 startade Ridfrämjandet som tredje ridsportsorganisation i Sverige (Hedenborg 2009). Hedenborg (2009) skriver i sin litteraturstudie att Ridfrämjandet inriktade sig på företagsfostran och utbildningsfostran, där barn och ungdomar fostrades till hur de på bästa sätt sköter hästar. År 1962 bildades en ungdomsnämnd som hade som mål att utbilda ungdomsledare och ridinstruktörer. Ungdomsnämndens utbildningar bidrog till att omvårdnadsfostran uppstod som ska ha lockat flera flickor än pojkar (Hedenborg 2009).

Andersson (2010) tar i sin studie upp en viktig frågeställning om varför flickor rider. Andersson (2010) skriver att hästflickor får frågan om varför de rider men att de många gånger inte själva behöver svara på frågan för att utomstående ofta har ett eget svar.

Utomstående från ridsporten ser ridningen som en sexualisering eller en förberedelse för flickor till kommande vuxenliv (Andersson 2010). Media är inte hjälpsamma med att stå för att ridningen är en idrott utan ridsporten får minimalt med uppmärksamhet såväl i sportsidor och på tv, vilket bidrar till att det förminskar idrotten (Andersson 2010). Skrivs det om kvinnor inom ridsporten i media så fokuserar ofta reportrarna på att beskriva ridsporten med så traditionella bilder av kvinnlighet som möjligt (Plymoth 2012). En artikel som skrivits om Helena Lundbäck när hon kom fyra i VM år 2002 fokuserar mer på att hon gillar att dansa och beskrivs som en glamourstrjarna istället för en elitidrottare (Plymoth 2012). Schmalz och Kerstetter (2006) samt Linghede och Larsson (2013) har undersökt hur det är för personer som väljer ett normbrytande val. Schmalz och Kerstetter (2006) skriver om i vilken utsträckning barn kan bedöma sociala indelningar av kön inom idrott och hur barnen påverkas av deras medvetenhet. Linghede och Larsson (2013) har intervjuat pojkar och män som håller på med ridsporten om hur det har varit för dem att utöva något feminint. Linghede och Larsson (2013) har kommit fram till att alla män och pojkar i deras rapport har blivit mobbade och fått sin sexuella läggning ifrågasatt.

Problem

Samhället ser ridsporten som en fas och förberedelse för flickor till kommande vuxenlivet där det enligt normer är kvinnans uppgift att sköta hushåll och omsorg. Detta bidrar till att ridning inte klassas som en idrott av varken samhälle eller media. Att ridsporten är feminint kopplat till omsorg medför att pojkar som utövar ridsport ofta får sin heterosexuella läggning ifrågasatt.

Syfte

Syftet med den här litteraturstudien är att synliggöra när ridsporten genomgick sin omkodning från maskulint till feminint samt synliggöra vilka faktorer som bidrar till den feminina kodningen.

Frågeställning

När i tiden kom ridsportens genuskodning att förändras?
Vilka faktorer har medfört att ridsporten anses som feminin?

LITTERATURSTUDIE

Ridsportens genuskodning

Susanna Hedenborg (2009) har gjort en litteraturstudie där syftet var att analysera betydelsen av utbildningen som Ridfrämjandet hade. Det författaren främst ville undersöka var fostran inom ridsporten och göra det förståeligt vad utbildningarna inom ridsporten fostrade till. Hedenborg (2009) argumenterar för att tävlings och företagsfostran inte räcker till för att karakterisera innehållet i ridsportens utbildningar. Hedenborg (2009) vill använda begreppet omvårdnadsfostran, och menar på att genom att synliggöra denna fostran så kan genuskodningen inom ridsporten få en förklaring. Studien är gjord på 1900 – talets andra hälft. Susanna (2009) genomförde studien genom att studera vad fostran innehållsmässigt gick ut på genom verksamhetsberättelser, intervjuer med Ridfrämjandets riksinstruktörer och en kortare tentativ textanalys av två ridhandböcker. Det finns tre anledningar till att Hedenborg valde att göra denna studie. Första anledningen är att ridsporten näst efter fotbollen är den idrott som anordnar flest utbildningar. De två andra anledningarna är att ridsporten är en så kallad utpräglad flickidrott samt att redogöra för medverkan om genuskodningen som skett.

(Hedenborg 2009)

I början av 1900 – talet startade första ridsportsorganisationen i Sverige som hette Svenska Ridsportens Centralförbund den andra organisationen som startade var Svenska lantliga Ryttarföreningarnas Centralförbund år 1928. Dessa två föreningar hade gemensamt att båda riktade sig åt tävlingsfostran. Tredje organisationen att starta i Sverige var Ridfrämjandet vars inriktning var att värna om den svenska varmblodiga hästen genom att etablera ridsporten som folksport (Hedenborg 2009). Ridfrämjandet var en snabbt växande organisation som efter drygt 40 år hade ca 500 föreningar anslutna till organisationen. Antalet medlemmar ökade också markant och en stor ökning av barn och ungdomar kunde ses. År 1942 införde Riksidrottsförbundet en ungdomskommitté som vände sig till ungdomar över 14 år. År 1962 bildades sedan en ungdomsnämnd hos Ridfrämjandet på förslag av studieförbundet. Det ungdomsnämnden skulle göra var att utbilda ungdomsledare och ridinstruktörer. Syftet med utbildningarna som ungdomarna fick var inte som i fotbollen där utveckling av spelarna låg i fokus utan i ridsporten var utbildningen mer förlagd med grundkurser och fortsättningskurser. Grundkurserna innehöll psykologi, pedagogik, metodik, alkohol och narkotikafrågor samt ridning. I fortsättningskurserna fördjupade sig eleverna ännu mer i ämnena från grundkursen. Detta är en tydlig bild av hur Ridfrämjandets utbildning av ungdomsledare riktade sig till företagsfostran snarare än tävlingsfostran. Det var inte bara företagsfostran ungdomarna fick lära sig det fanns också fritidsgrupper så som studiecirklar där ungdomar läste på om ”Hästen i stallet” och ”känn din häst”. På detta vis lärde barn och ungdomar sig hur det sköter om hästar. Barn och ungdomar fick vara med på teoritävlingar, ta del av bra litteratur och detta uppskattades lika mycket som att få tävla. Denna lärdomen är de Susanna (2009) vill trycka på som kallas för omvårdnadsfostran. Ungdomar fick lära sig hur det sköter hästar på bästa sätt så som utfodring, motion, sjukvård och annan viktig kunskap. Det var när omvårdnadsfostran började ta vid som en könsskillnad började synas. Allt fler flickor anslöt sig till ridsporten och pojkarna minskade i antal i samband med detta. (Hedenborg 2009)

Susanna Hedenborg har gjort en till studie som genom böcker visar feminiseringen av ridsporten. Hedenborg (2006) använde sig av en enkät med frågor om den mest omtyckta hästboken och varför den varit bra. Denna enkäten lämnade Hedenborg (2006) ut på en ridskola och ett ridläger. Ridskolan var en stor ridskola belägen i ett storstadsområde och ridlägret var beläget på landsbygden. Susanna (2006) fick totalt 121 svar på sin enkät 69 av svaren var från ridskolan och 52 av svaren var från ridlägret. Från ridlägret var det enbart flickor som svarat de var i åldern mellan 8 – 54 år. På ridskolan var det åtta pojkar som svarat av 69 totalt, dessa hade en ålder mellan 10 – 74 år (Hedenborg 2006). Utifrån resultatet valdes det mest populära böckerna ut som var: Svarta hingsten, Britta och Silver samt Klara färdiga gå. När de tre böckerna fastställs så analyserade Hedenborg (2006) alla böckerna utifrån ett genusperspektiv. Dessa tre böcker skiljer sig åt i årtal och handling. Svarta hingsten som kom ut år 1941 är en bok som handlar om en pojke som hittar en svart hingst och sköter om den samt är med på kapplöpningar och tränar hårt. Pojken som boken handlar om har inte sina föräldrar som förebild utan det finns en manlig jockey och tränare som han ser upp till och tar hjälp av. I boken framkommer det faror den största faran som framhävs i denna bok är hingsten som stegrar och slänger iväg människor. Trots att hingsten är farlig är det ändå pojken som sköter om hästen (Hedenborg 2006). I boken om Britta och Silver som kom ut år 1966 har Britta också en manlig förebild som hon väljer att ta hjälp av. Denna boken visar på att Britta behöver vara stark för att rida, farorna uttrycker sig dock mildare i denna bok. Det är faror så som att Britta kan bli trampad eller ramla av. Det gäller att förstå varför hästen gör som den gör och därigenom undvika faror. Dessa två nämnda böcker handlar om att inte ge upp, blir man sparkad så ska man på det igen, ramlar man av ska man hoppa upp igen. Denna

morale lever kvar ifrån militären och den mansdominerade ridsporten som fortfarande existerade under dessa år (Hedenborg 2006). I Klara färdiga gå böckerna som kom ut år 1999 skiljer sig handlingen åt. Här får Klara hjälp av sin mor och en man dock främst av sin mor som hjälper Klara med hoppningen. Det finns faror beskrivna i denna bok men de som kommer mest till uttryck är Klaras egna rädsla för att rida och tävla. Budskapet med boken är att hon ska övervinna sin rädsla och där finns hästen som tröst för henne (Hedenborg 2006). Genom analysen som Hedenborg (2006) gjorde med dessa tre böcker syns en tydlig skillnad på hur ridsporten mellan årtiondena byter kontrast och en feminisering syns tydligt. (Hedenborg 2006)

Faktorer som påverkar den feminina kodningen

I en litteraturstudie gjord av Andersson (2010) var syftet att hitta förekommande exempel på olika sätt att förklara flickors hästintresse. Bakgrunden till att Andersson (2010) ville studera i detta var att sedan hon själv började rida så har hon gång på gång fått förklara varför flickor rider och varför flickor tycker om hästar. Förklaringarna kommer ofta opåkallade eller tenderar att vara psykologiserande. Andersson (2010) hade svårt att hitta forskningsmaterial till denna studie då det var så gott som oforskat på ungdomskulturen som utgörs av hästflickor i en stallmiljö. Den lilla forskningen som fanns gjorde att forskaren inte kunde begränsa sig till enbart vetenskapligt material för denna studie. Det Andersson (2010) letade efter är texter som har något att säga om hästar och flickor. Materialet är taget ifrån artiklar, tidskrifter, krönikor i dagspressen och essäer. Det var även här svårt att hitta något skrivet om hästflickor. Hästkulturen tycks vara väldigt tysta om något som involverar väldigt många människor. Metoden författaren har använt sig av under sitt arbete var att i texterna leta efter utsagor som på något sätt implicit eller explicit besvarar frågan om varför flickor rider. Andersson (2010) valde att göra denna studie för att en studie som denna är av intresse och säger något om ridsporten och framförallt hästflickornas plats i samhällets kultur. (Andersson 2010)

Frågan om varför flickor rider är ofta en tydlig fråga att besvara men det som ofta händer är att frågan besvaras utan att den är ställd. Andersson (2010) har tagit fram fyra olika rubriker som undermedvetet svarat på frågan.

- Flickor rider därför att det är sexuellt stimulerande att sitta i en sadel.

Andersson (2010) skriver om journalisten Moa Matthis som berättade i en konferens att när hon berättar för folk att hon skriver en bok om hästar och flickor är den vanligaste reaktionen bland män att skratta och säga att de vet väll varför flickor gillar hästar och ridning. Det framgick av sammanhanget vad som avses.

- Hästintresset är en förberedelse för hästflickors heterosexuella kärlek till en man.

Här skriver Andersson (2010) om vad litteraturskribenten Birgitta Lindstam har skrivit. Birgitta har skrivit att hästintresset naturligtvis måste ses som en fortsättning på barnets behov av ett eget djur att visa ömhet mot. Sedan kommer hästen den yngre tonårsflickans svärmeri innan intresset koncentreras på pojkar.

- Flickor rider som ett symboliskt sätt att tygla mäns sexualitet.

Andersson (2010) har även här tagit ett citat från vad Birgitta Lindstam skrivit. Det är skrivet att psykoanalytiska undersökningar har visat att bakom överdrivet hästintresse kan många olika känslomässiga behov döljas som en flicka försöker ge upplopp på. Genom att tygla detta starka djur kan hon få känslan av att hon tyglar mannen eller sin sexuella sinnlighet.

- Flickor rider för att göra det möjligt för dem att odla kvinnliga och moderliga dygder. Hästintresset är bra för flickor det förbereder flickorna för deras roll i vuxenlivet. Det är utvecklande och fördelaktigt för hästflickor att genom intresset finna kanaler för den här typen av känslor och behov (Andersson 2010). De här fyra svaren präglas på frågan om varför flickor rider av ett tydligt utifrån perspektiv. Alla svaren förklarar flickan och hennes

hästintresse som något som innerst handlar om sexualitet och om att bli en vuxen kvinna enligt heteronormativa mönster. (Andersson 2010)

Andersson (2010) skrev i sin studie om attityder i media och att ryttare ofta får höra att ridning inte är en idrott. Det som klassas som idrott för omvärlden är boll och redskapsidrotter. Enligt en undersökning som Andersson (2010) skrev om så har det undersökts hur mycket utrymme ridsporten har i mediasammanhang. Endast en procent av utrymmet på dagstidningarnas sportsidor ägnas åt ridsporten. Ridsporten visas knappt på tv och om den gör det så är det på obekväma tider eller samtidigt som något populärt program. Skribenter skriver om att ridningen inte är en idrott och att ryttare tvingar sina hästar att korsa sina ben över en sandplan (Andersson 2010). Det är på något vis tillåtet att trycka ner idrotten och dess utövare (Andersson 2010). Plymoth (2012) har gjort en studie via SVRFs (Svenska Ridsportförbundet) tidskrift Häst och Ryttare med syfte att studera jämställdhet och skillnader i tidskriften. Plymoth (2012) skriver att när dagspressen skriver om ridsporten och speciellt om de kvinnliga utövarna så feminiseras en kvinnas starka idrottsinsats. Två exempel som Plymoth (2012) skriver om är Malin Baryard och Helena Lundbäck som båda är ryttare på elitnivå. Malin Baryard som födde sin son och veckan där efter sitter på hästryggen igen beskrivs i media som en mor som älskar sin son och sin häst och allt som har med omvårdnaden runt det. De som hamnar i skymundan här är det faktum att Malin är stark och modig och har en kämpaglöd och sitter på hästryggen en vecka efter förlossning (Plymoth 2012). Helena Lundbäck som kom fyra i VM år 2002 och borde hyllas som idrottare får istället stämpeln i dagstidningen som en glamourstrjärna då hon sagt i en intervju att hon även gillar att dansa. Varken texten om Malin eller Helena ger uttryck för vad dessa starka kvinnor åstadkommit utan reportrarna fokuserar på så traditionella bilder av kvinnlighet som möjligt (Plymoth 2012).

En litteraturstudie gjord av Schmalz och Kerstetter (2006) var syftet med studien att bedöma i vilken utsträckning barn är medvetna om sociala stereotyper av kön inom idrott och fysiska aktiviteter. Samt ta reda på hur medvetenheten påverkar deras deltagande i olika aktiviteter. Studien bygger på litteraturstudier som handlar om kvinnligt och manligt samt om sociala normer. Resultatet de fick fram pekar på att det är fler antal flickor som utövar maskulina idrotter än pojkar som utövar feminina idrotter. Detta kan bero på två olika anledningar antingen för att det är mer acceptabelt för flickor att utöva maskulina idrotter än det är för pojkar att utöva feminina idrotter enligt samhället. Det andra alternativet är att flickor inte utsätts för samma sexuella trakasserier som pojkar. Flickor som utför tuffare idrotter får respekt av samhället, samtidigt ser samhället ner på pojkar som utför något feminint. (Schmalz och Kerstetter 2006)

I en rapport av Linghede och Larsson (2013) har de intervjuat pojkar och män i olika åldrar som håller på med ridsport. Urvalet av intervjupersoner gjordes på så sätt att Svenska Ridsportförbundet hjälpte till att identifiera ett antal pojkar och män som är aktiva på något sätt inom verksamheter som är knutna till förbundet. Utifrån de personer som Svenska Ridsportförbundet valde gjordes ett urval för att få spridning på ålder, gren, nivå och geografisk hemvist. Hälften av studiens intervjupersoner valdes från denna lista. För att få en större spridning gick författaren även igenom listor med manliga landslagsryttare (senior och junior), och medlemslistor i lokala ungdomssektioner för att hitta fler personer. Det valdes ut 19 pojkar och män i åldern 13–55 år som intervjuades där alla hade olika erfarenheter och kunskap. Hälften av dem utvalda var inriktade på hobbynivå medan andra hälften tävlade aktivt i olika grenar. Under intervjuerna användes en intervjuguide med tema och färdiga frågor men där frågeställaren hade möjlighet att förändra formulering och ordning av

frågorna. De teman som intervjuerna hade var: vägen in i ridsporten, egen berättelse, bemötande från andra, pojkar flickor och jämställdhet. Intervjuerna var mellan 45 min till två timmar, och ingen intervjuperson benämndes med namn. Efter alla intervjuer gjordes en analys. Linghede och Larsson (2013) skrev sedan utifrån de olika temana och intervjumaterialet ihop berättelser. Dessa berättelser är uppbyggda från flertalet intervjuer som sammansatts för att bygga upp berättelser som väcker känslor hos läsaren och gör att läsaren får en insyn i hur det är för personer som utför något normbrytande. Resultatet av intervjuerna är att nästan alla blivit trakasserade i skolan av glåpord. Mobbning är vanligt förekommande för pojkar som närmar sig feminint och de blir också ofta klassade i en underordnad ställning än vad andra pojkar blir. Pojkars heterosexualitet blir ofta omfrågad i det här fallet där ridning är en "flickidrott" och pojkar som utför det oftast blir klassade som homosexuella. (Linghede och Larsson 2013)

DISKUSSION

Hedenborg (2009) har i sin studie undersökt Ridfrämjandets utbildningar och vad utbildningarna fostrade till under 1900 – talets andra hälft. Hedenborg (2009) har via sin studie kommit fram till att omvårdnadsfostran blev på 1900 – talets andra hälft en fostran som kom att locka fler flickor än pojkar till ridsporten. Detta var början på omkodningen från maskulint till feminint (Hedenborg 2009). Hedenborg (2009) fick via verksamhetsberättelser och intervjuer fram det här resultatet. Genom att ha använt sig av det materialet och metoden fick Hedenborg (2009) ett rättvist och trovärdigt resultat som tydligt svarar på hennes frågeställningar om vilka utbildningar Ridfrämjandet hade samt vad dem fostrade till. Hedenborgs studie från år 2006 analyserade hästböcker utifrån ett genusperspektiv. Hedenborg (2006) fick ut tre hästböcker via en enkät som lagts ut på en ridskola och ett ridläger, böckerna var utgivna mellan år 1941 – 1999. Hedenborgs (2006) enkätstudie kan ses källkritiskt på då enkäterna enbart lades ut och ombads att fylla i hemma i lugn och ro men detta är inget som kan fastställas att det har gjorts. Enkäterna kan alltså ha fyllts i tillsammans med vänner eller en viss grupp av hästbokläsare som svarat. Det Hedenborg (2006) tydligt kunde se genom sina analyser var genusskiftet som skedde i innehållet i böckerna från mansdominerat till feminint. Hedenborg har via båda sina studier år 2006 och år 2009 kunnat tydliggöra att ett genusskifte skedde vid 1900 – talets andra hälft. Att studierna fått samma resultat visar på att omkodningen som skedde av Ridfrämjandets fostran kom att påverka ridsporten i både litteratur och media. Detta bidrog till att den feminina kodningen fick ännu större belysning utåt och samhället ser istället på ridsporten som en omvårdnads hobby för flickor istället för en jämställd idrott. Till framtida forskning hade liknande studie som Hedenborg år 2006 gjort vart av intressant. För att få den studien mer trovärdig med sin källa hade en enkätstudie kunnat göras igen men under mer kontrollerade former. Författaren hade själv kunnat vara där en dag och tid som elever får på sig att fylla i enkäten eller att författaren väljer ut specifika personer som kan mailas enkäten och på så vis i lugn och ro svara på. En liknande studie skulle vara av intresse på böcker från 2000 – talet och framåt för att se hur ridsporten skingras i litteraturen idag.

Andersson (2010) har i sin studie undersökt utifrån perspektiv av ridsporten och haft som frågeställning varför rider flickor. Anderssons (2010) material och metod var att leta i texter efter innehåll som handlade om flickor och hästar. Andersson (2010) har tagit material från vetenskapliga texter samt tidskrifter, dagspressen och essäer. På grund av materialet som Andersson (2010) har använt sig av kan studien ses kritiskt på då det inte enbart innehåller vetenskaplig litteratur. Det Andersson (2010) kom fram till av sin studie är att samhället med ett utifrån perspektiv ser ridsporten som en sexualitet och förberedelse för flickor till

vuxenlivet. Andersson (2010) kom också fram till att media inte ger ridsporten någon uppmärksamhet och gör den det så vinklas det så kvinnligt som möjligt. Författaren får ett tydligt svar på sin frågeställning med konkreta bevis på hur folk utanför ridsporten ser på den som idrott. En förbättring för att få trovärdigheten och resultatet mer sant i denna studie hade varit att göra intervjuer istället för en litteraturstudie. Via intervjuer av personer utanför ridsporten hade korrekta svar kunnat få och ett resultat baserat på verklighet kunnat verkställas.

Schmalz och Kerstetter (2006) undersökte i vilken utsträckning barn är medvetna om sociala stereotyper av kön inom idrott. Samt hur medvetenheten påverkar deras val av idrott. Det Schmalz och Kerstetter (2006) kommer fram till är att flickor oftare väljer att utöva en så kallad maskulin idrott än vad pojkar väljer att utöva en feminin idrott. Linghede och Larsson (2013) har via intervjuer av pojkar och män fått fram pojkars egna berättelser om hur det är att göra ett normbrytande val av idrott. Resultatet av Linghede och Larssons (2013) rapport är att alla pojkarna och männen blivit mobbade och fått sin heterosexuella läggning ifrågasatt. Linghede och Larsson (2013) har genom sin metod med intervjuer fått fram ett resultat som bygger på verklighet. De tidigare nämnda författarnas frågeställning som var hur det är att göra ett normbrytande val av idrott får ett tydligt och känsligt svar. Resultatet Linghede och Larsson (2013) fått fram ger en tydligare förklaring på resultatet av Schmalz och Kerstetter (2006) studie. Resultaten från både Linghede och Larsson (2013) samt Schmalz och Kerstetter (2006) kan kopplas ihop och styrka varandra. Ett sammanhang som kan ses i vardagen är att en pojke mycket väl är medveten om vilken idrott som han enligt normer ska utföra och vet vilka konsekvenser som kommer komma ifall han väljer att utföra en feminin idrott som till exempel ridsporten. Pojken kommer då att välja en idrott som sägs vara maskulin och ridsporten fortsätts att kopplas samman som feminin.

Denna litteraturstudie har tagit fram fakta och bevis på vad det är som betonar ridsporten som feminin och vilka faktorer det är som kopplas samman med ridsporten så att den blir feminin. För att ha fått ett bredare perspektiv på studien hade mer forskning behövts hittats som styrker det som tagits fram här men även mer forskning om vad personer utifrån ridsporten verkligen tycker kring ridsporten som en idrott. Till framtida forskning hade det varit intressant att göra en intervjustudie där folk utifrån hade fått berätta vad dem tycker om ridsporten och varför de kopplar det till de dem gör. Samt att intervjua skribenter i media om deras åsikt och varför dem inte skriver mer om ridsporten. Med denna studie skulle resultat fås som bygger på samhällets tankar och erfarenhet, vilket skulle kunnat tas vidare i arbetet med att få ridsporten till en jämställd idrott för båda könen.

Slutsats

Ridsporten kom att ändra genuskodning på mitten av 1900 – talet. Det som är grunden till den feminina kodningen i ridsporten är att idrotten är kopplad till omvårdnad. Samhället och media är två bidragande faktorer till den feminina kodningen. Både media och samhälle anser att ridning inte är en idrott utan en fas för flickor till kommande vuxenliv. Detta bidrar till att pojkar som utövar ridsport ofta får sin heterosexuella läggning ifrågasatt.

REFERENSER

Litteratur

Andersson, P. (2010) Ingen riktig sport. *Kentauren: om interaktion mellan häst och människa*, vol.4, ss.92 - 107

Hedenborg, S. (2006) Från den Svarta hingsten till Klara, färdiga, gå. Stallbackskultur i hästboken under andra hälften av 1900 – talet. *Barnboken*, vol. 29, ss. 20 - 33

Hedenborg, S. (2009) Till vad fostrar ridsporten? En studie av ridsportens utbildningar med utgångspunkt i begrepp tävlingsfostran, föreningsfostran och omvårdnadsfostran. *University publications Educare*, Nr, 1, ss 61 – 78.

Linghede, E., Larsson, H. (2013) "Jag är en normal kille liksom": Att göras och göra sig till ridsportkille. Stockholm: Gymnastik och Idrottshögskolan och svenska ridsportförbundet.

Plymoth, B. (2012) Gender in equestrian sports: an issue of difference and equality, *sport in society*, vol. 15, ss. 335 - 348.

Schmalz, D., Kerstetter, D. (2006) Girlie Girls and Manly Men: Children's Stigma Consciousness of Gender in Sports and Physical Activities. *Journal of leisure research*, vol. 38, ss. 536 – 557.